

OSTRAVAN.CZ

1. Nová Bystrouška Lada Bočková: Sázením stromů si člověk skvěle vyčistí hlavu

04.06.2024 ostravan.cz - Milan Bátor

Odkaz na originál

Klíčová slova: divadle (2); Ostravě (2); Antonína; divadla; divadlo; Dvořáka; Marek; moravskoslezském; Národním; opery; ostravské; Šedivý

Nedávno jste se v **Národním divadle moravskoslezském** představila jako Karolína v opeře Dvě vdovy Bedřicha Smetany. Vaše postava je panovačná, ironická, egocentrická, lehkovážná, ale také racionální, o čemž svědčí árie Samostatně vládnou já. Jaká je ve skutečnosti Lada Bočková? Dalo vám hodně práce vystihnout povahové vlastnosti a charakter této svěží postavy?

Málokdy se člověk dostane k roli, která by oplývala tolika charakterovými vlastnostmi zároveň, jako je právě Karolína. S panem režisérem Roccem jsme v jejich objevení byli na stejné vlně, skoro půl zkoušecího procesu jsme se smáli. Neřekla bych, že mi ji dalo práci vystihnout, i když nevím, jestli je to dobře (smích). Vždy, když vycházím během předehry před oponu, nadechnu se, začnu se hlasitě smát a v ten moment se převtělím. Já Karolínu nehraju, prostě jí v ten moment jsem.

Smetana si rád dělá ze svých postav legraci. Vysmívá se strnulým konvencím a baví se na účet mužů i žen. Také vaše Karolína dostane v závěru malou lekcí. Není totiž úplně jasné, jestli se do Ladislava také regulérně nezamilovala. Jak to vnímáte?

Osobně si myslím, že ne. Závěr, který je v naší inscenaci, je velmi otevřený, jak nám to spontánně vyplynulo během zkoušení. Každý divák si díky tomu může konec domyslet po svém.

Kreativní pohled! Hudba Bedřicha Smetany je osvěžující, ačkoli se neposlouchá vždy snadno. Jak je tomu u Wolfganga Amadea Mozarta, v jehož opeře Kouzelná flétna hrajete na prknech Stavovského **divadla** v Praze Paminu? Je to role blízka vašemu srdci? Pamina je pro mě po Zerlině, Despině a Zuzance čtvrtou mozartovskou rolí v pořadí. Blízké mému srdci jsou všechny, protože miluji Mozarta, ale Pamina pro mě má trošku něco víc. Je to jemná, něžná duše a zároveň velmi silná osobnost.

Ze zkoušky opery Příhody lišky Bystroušky. (Foto: Martin Popelář)

V **Ostravě** vás brzy uvidíme v titulní roli opery Leoše Janáčka Příhody Lišky Bystroušky. Jedná se další z vašich splněných snů? Jak dlouho vás už tato Janáčkova opera provází?

Provází mě přibližně deset let. Měla jsem to štěstí, že jsem v ní mohla absolvovat magisterské studium na JAMU. Bylo to rozhodně nejhezčí období mého studia v Brně. Jako studentka jsem mohla pracovat a učit se od lidí, kteří věřili v můj talent a potenciál. Tehdejší vedoucí pěvecké katedry Zdeněk Šmukař ve mě vložil velkou důvěru. Jeho drahá choť Vladimíra Šmukařová mi pomáhala po herecké stránce. Pan dirigent Jan Zbavítel, žák Františka Jílka, byl po hudební stránce tím nejlepším, koho se mi mohlo dostat. Moje paní profesorka zpěvu, paní Romanová, mi pomohla se všemi výzvami pěveckého partu a nynější vedoucí pěvecké katedry Ivana Mikesková pro mě měla vždy slovo podpory v těžkých chvílích. Od té doby mi Bystrouška mockrát pomohla, jak na Operalii Plácida Dominga, tak třeba na předzpívání v Teatro la fenice v Benátkách, kdy mi ředitel opery řekl: „Ty jsi z Brna jako Janáček, ty máš velkou odpovědnost.“ A když se mě před dvěma lety pan hudební ředitel **ostravské opery Marek Šedivý** zeptal, jestli bych si nechtěla zaspívat Bystroušku, měla jsem opravdu obrovskou radost.

To věřím! Janáčkova Bystrouška je jednou z nejzajímavějších postav operní literatury...

To bezpochyby je, už jen proto, že se jedná o postavu zvířete s lidskými vlastnostmi. Okolnosti jejího života ji nutí k emancipaci, aby byla samostatná a dokázala se protloukat životem – to, jaké k tomu použije prostředky, už je druhá věc. Ve skutečnosti ji vnímám jako zranitelnou ženu/zvíře, která snad jako každé stvoření touží po lásce, sounáležitosti a porozumění. Touží po domově, který najde u Zlatohřbítka. Líbí se mi také, že Janáček umožnil Bystroušce od začátku do konce opery velký vývoj.

V čem se ten velký vývoj konkrétně odráží? Máte na mysli proměnu jejího myšlení a jednání, nebo váš pěvecký part?

Obojí. Charakterově vidíme proměnu od malé lištičky protloukající se životem po dospělé ženu, která se zamiluje, v roli matky je dominantním členem rodiny a její náhodná smrt (do jisté míry náhodná) je jen jakýmsi obrazem, zpodobněním myšlenky celé opery, přecházející v klidný, vyrovnaný a moudrý závěr. Pěvecký part je sám o sobě velmi rozmanitý, především rytmicky a intonačně. Je velmi náročný a sestává z povětšinou krátkých výstupů, nelehkých intervalových skoků a tempových změn, které vyžadují perfektní dechovou oporu. Sólový výstup Bystroušky v milostné scéně je jediný, který umožňuje rozvinout pěveckou kantilenu, rozšiřování a stahování dynamiky, přípravu vysokých tónů.

Ze zkoušky opery Příhody lišky Bystroušky. (Foto: Martin Popelář)

Janáčkova liška umí rebelovat a zlobit, ale má i sociální citění. Jezevci Bystrouška v jednu chvíli vyčítá: "Dům má, že by se tam vešli tři, a chudákovi vynadá, že se chce jen podívat." Jindy burcuje slepice: "Odstraňte staré řády. Stvořte nový svět, kde budete rovným dílem sdílet radosti a štěstí. Máte pro její vrtochy pochopení?"

Scéna s jezevcem je zrovna jedna z mých nejoblíbenějších. Pochopení mám určitě, která žena není aspoň občas malinko vrtošivá? (úsměv)

Režie nové inscenace opery Příhody lišky Bystroušky se v **Ostravě** ujal proslulý izraelský choreograf Itzik Galili. Tuším, že jeho režijní koncepce bude zejména skvělé pohybové a taneční **divadlo**, je to tak?

Tušíte správně. Hezky se to i nabízí vzhledem k tomu, že polovina opery je symfonická.

Jaké jsou přání a požadavky pana režiséra? Setkala jste se s něčím, co vám dalo opravdu zabrat?

To asi ne, naopak je to velmi příjemná změna. Pracovat s člověkem, který klade takový duraz na pohyb, je myslím něco nového pro celé obsazení. Itzik Galili je velice inspirativní, líbí se mi, jak nás všechny učí pracovat s řečí těla. Celá nová inscenace opery Příhody lišky Bystroušky v **Divadle Antonína Dvořáka** bude velmi živelná.

Jak relaxujete, když nejste na jevišti?

Většinou u mámy v zahradnictví. Mám velmi blízko k přírodě a třeba sázením stromů si člověk skvěle vyčistí hlavu.

Jaké stromy už jste vysadila? Máte svůj oblíbený?

Kdeco, od jehličnatých po ovocné, ale i spoustu exotických. Naposledy například 32 stromků lokvátů japonských. Mým oblíbeným stromem je lípa.

Co byste doporučila začínajícím zpěvačkám a zpěvákům, kteří by se rádi věnovali operní branži?

Věřit v sebe sama a nepochybovat o sobě.

URL | <https://www.ostravan.cz/85291/nova-bystrouska-lada-bockova-sazenim-stromu-si-clovek-skvele-vycisti-hlavu/>

[« zpět na začátek](#)

[Úvod Divadlo](#) Nová Bystrouška Lada Bočková: Sázením stromů si člověk skvěle vyčistí hlavu

Nová Bystrouška Lada Bočková: Sázením stromů si člověk skvěle vyčistí hlavu

4.6.2024 09:30 [Milan Bátor](#) [Divadlo](#) [Rozhovor](#)

Přední česká sopranistka Lada Bočková ztvární titulní roli v nové ostravské inscenaci opery Příhody Lišky Bystroušky od Leoše Janáčka. Uznávaná operní pěvkyně má k tomuto dílu niterný vztah. Jaká byla její cesta k této opeře, jak vidí svou postavu a co si myslí o jejích povahových vlastnostech? Nejen o tom se rozvyprávěla jedna z nejžádanějších umělkyně současnosti. Slovy ředitele benátské opery „je z Brna jako Janáček, a tak má velkou zodpovědnost.“ Premiéry nové operní inscenace se uskuteční už v tento čtvrtek a v sobotu v Divadle Antonína Dvořáka v Ostravě.

[Zvětšit](#)

[obrázek](#)

Lada Bočková jako Bystrouška na zkoušce ostravské inscenace.

Foto: Martin Popelář

Nedávno jste se v Národním divadle moravskoslezském představila jako Karolína v opeře Dvě vdovy Bedřicha Smetany. Vaše postava je panovačná, ironická, egocentrická, lehkovážná, ale také racionální, o čemž svědčí árie Samostatně vládnou já. Jaká je ve skutečnosti Lada Bočková? Dalo vám hodně práce vystihnout povahové vlastnosti a charakter této svěží postavy?

Málokdy se člověk dostane k roli, která by oplývala tolika charakterovými vlastnostmi zároveň, jako je právě Karolína. S panem režisérem Roccem jsme v jejich objevování byli na stejné vlně, skoro půl zkoušecího procesu jsme se smáli. Neřekla bych, že mi ji dalo práci vystihnout, i když nevím, jestli je to dobře (*smích*). Vždy, když vycházím během přede hry před oponu, nadechnu se, začnu se hlasitě smát a v ten moment se převtělím. Já Karolínu nehraju, prostě jí v ten moment jsem.

Smetana si rád dělá ze svých postav legraci. Vysmívá se strnulým konvencím a baví se na účet mužů i žen. Také vaše Karolína dostane v závěru malou lekci. Není totiž úplně jasné, jestli se do Ladislava také regulérně nezamilovala. Jak to vnímáte?

Osobně si myslím, že ne. Závěr, který je v naší inscenaci, je velmi otevřený, jak nám to spontánně vyplynulo během zkoušení. Každý divák si díky tomu může konec domyslet po svém.

Kreativní pohled! Hudba Bedřicha Smetany je osvěžující, ačkoli se neposlouchá vždy snadno. Jak je tomu u Wolfganga Amadea Mozarta, v jehož opeře Kouzelná flétna hrajete na prknech Stavovského divadla v Praze Paminu? Je to role blízká vašemu srdci?

Pamina je pro mě po Zerlině, Despině a Zuzance čtvrtou mozartovskou rolí v pořadí. Blízké mému srdci jsou všechny, protože miluji Mozarta, ale Pamina pro mě má trošku něco víc. Je to jemná, něžná duše a zároveň velmi silná osobnost.

Ze zkoušky opery Příhody lišky Bystroušky. (Foto: Martin Popelář)

V Ostravě vás brzy uvidíme v titulní roli opery Leoše Janáčka Příhody Lišky Bystroušky. Jedná se další z vašich splněných snů? Jak dlouho vás už tato Janáčkova opera provází?

Provází mě přibližně deset let. Měla jsem to štěstí, že jsem v ní mohla absolvovat magisterské studium na JAMU. Bylo to rozhodně nejhezčí období mého studia v Brně. Jako studentka jsem mohla pracovat a učit se od lidí, kteří věřili v můj talent a potenciál. Tehdejší vedoucí pěvecké katedry Zdeněk Šmukař ve mě vložil velkou důvěru. Jeho drahá choť Vladimíra Šmukařová mi pomáhala po herecké stránce. Pan dirigent Jan Zbavítel, žák Františka Jílka, byl po hudební stránce tím nejlepším, koho se mi mohlo dostat. Moje paní profesorka zpěvu, paní Romanová, mi pomohla se všemi výzvami pěveckého partu a nynější vedoucí pěvecké katedry Ivana Mikesková pro mě měla vždy slovo podpory v těžkých chvílích. Od té doby mi Bystrouška mockrát pomohla, jak na Operalii Plácida Dominga, tak třeba na předzpívání v Teatro la fenice v Benátkách, kdy mi ředitel opery řekl: „Ty jsi z Brna jako Janáček, ty máš velkou odpovědnost.“ A když se mě před dvěma lety pan hudební ředitel ostravské opery Marek Šedivý zeptal, jestli bych si nechtěla zazpívat Bystroušku, měla jsem opravdu obrovskou radost.

To věřím! Janáčkova Bystrouška je jednou z nejzajímavějších postav operní literatury...

To bezpochyby je, už jen proto, že se jedná o postavu zvířete s lidskými vlastnostmi. Okolnosti jejího života ji nutí k emancipaci, aby byla samostatná a dokázala se protloukat životem – to, jaké k tomu použije prostředky, už je druhá věc. Ve skutečnosti ji vnímám jako zranitelnou ženu/zvíře, která snad jako každé stvoření touží po lásce, sounáležitosti a porozumění. Touží po domově, který najde u Zlatohřbítka. Líbí se mi také, že Janáček umožnil Bystroušce od začátku do konce opery velký vývoj.

V čem se ten velký vývoj konkrétně odráží? Máte na mysli proměnu jejího myšlení a jednání, nebo váš pěvecký part?

Obojí. Charakterově vidíme proměnu od malé lištičky protloukající se životem po dospělé ženu, která se zamiluje, v roli matky je dominantním členem rodiny a její náhodná smrt (do jisté míry náhodná) je jen jakýmsi obrazem, zpodobněním myšlenky celé opery, přecházející v klidný, vyrovnaný a moudrý závěr. Pěvecký part je sám o sobě velmi rozmanitý, především rytmicky a intonačně. Je velmi náročný a sestává z povětšinou krátkých výstupů, nelehkých intervalových skoků a tempových změn, které vyžadují perfektní dechovou oporu. Sólóvý výstup Bystroušky v milostné scéně je jediný, který umožňuje rozvinout pěveckou kantilénu, rozšiřování a stahování dynamiky, přípravu vysokých tónů.

Ze zkoušky opery Příhody lišky Bystroušky. (Foto: Martin Popelář)

Janáčkova liška umí rebelovat a zlobit, ale má i sociální citění. Jezevci Bystrouška v jednu chvíli vyčítá: „Dům má, že by se tam vešli tři, a chudákovi vynadá, že se chce jen podívat.” Jindy burcuje slepice: „Odstraňte staré řády. Stvořte nový svět, kde budete rovným dílem sdílet radosti a štěstí. Máte pro její vrtochy pochopení?”

Scéna s jezevcem je zrovna jedna z mých nejoblíbenějších. Pochopení mám určitě, která žena není aspoň občas malinko vrtošivá? *(úsměv)*

Režie nové inscenace opery Příhody lišky Bystroušky se v Ostravě ujal proslulý izraelský choreograf Itzik Galili. Tuším, že jeho režijní koncepce bude zejména skvělé pohybové a taneční divadlo, je to tak?

Tušíte správně. Hezky se to i nabízí vzhledem k tomu, že polovina opery je symfonická.

Jaké jsou přání a požadavky pana režiséra? Setkala jste se s něčím, co vám dalo opravdu zabrat?

To asi ne, naopak je to velmi příjemná změna. Pracovat s člověkem, který klade takový duraz na pohyb, je myslím něco nového pro celé obsazení. Itzik Galili je velice inspirativní, líbí se mi, jak nás všechny učí pracovat s řečí těla. Celá nová inscenace opery Příhody lišky Bystroušky v Divadle Antonína Dvořáka bude velmi živelná.

Jak relaxujete, když nejste na jevišti?

Většinou u mámy v zahradnictví. Mám velmi blízko k přírodě a třeba sázením stromů si člověk skvěle vyčistí hlavu.

Jaké stromy už jste vysadila? Máte svůj oblíbený?

Kdeco, od jehličnatých po ovocné, ale i spoustu exotických. Naposledy například 32 stromků lokvátů japonských. Mým oblíbeným stromem je lípa.

Co byste doporučila začínajícím zpěvačkám a zpěvákům, kteří by se rádi věnovali operní branži?

Věřit v sebe sama a nepochybovat o sobě.

Milan Bátor